

GSP-M	
Kolekcja:	Sprzęt przemysłowy
Muzeum:	Muzeum Sprzętu Ratownictwa Chemicznego
Właściciel:	Adam96

Datowanie:	1970
Miejsce pochodzenia:	Polska
Stan eksponatu:	Dobry
Opis:	<p>Maska typu GSP-M przeznaczona jest do współpracy z aparatami izolującymi o obiegu otwartym oraz z pochłaniaczami. Jest to tak zwana maska dwudrożna. Wykorzystywana była głównie przez strażaków podczas akcji ratunkowych. Jednak spotykana była również w innych sytuacjach. Podczas prac naprawczych oraz konserwacyjnych w przemyśle w miejscach w których występowała atmosfera zawierająca substancje toksyczne, lub zawartość tlenu spadała poniżej 17%, takich jak: piece, kominy, kanały itp.</p> <p>Maska GSP-M jest bardzo podobna do maski GS. Występują dwie różnice. Pierwszą jest zmiana gwintu przyłączeniowego a drugą dodanie zaworu wydechowego, na którym wybite zostało logo FASER. Wykonana jest z bardzo grubej i sztywnej czarnej gumy. Posiada bardzo małą szybkę, co było jej wadą, ponieważ znacznie ograniczała ona pole widzenia ratownika. Szklane wizjery były jednak dwuwarstwowe, a między nimi znajdował się klej, co zapewniało szczelność maski przy pękniętej szybce. Nie zastosowano półmaski wewnętrznej, co przy oddychaniu powodowało znaczne zaparowywanie szybki. Aby zapobiec temu zjawisku zastosowano wycieraczkę sterowaną ręcznie. Szklane wizjery miały bardzo wytrzymałą oprawkę metalową. Taśmy nagłowia były wykonane z materiału. Pasek znajdujący się najniżej umożliwiał podwieszenie maski na szyi. Szczelne przyleganie maski zapewniało obrzeże wykonane ze skóry zamszowej. Największym mankamentem maski GSP-M była produkcja w jednym rozmiarze, co sprzyjało nieszczelnościom przy przyleganiu maski do twarzy.</p>